

Komponistbiografier

Nanna Liebmann (1849-1935)

Nanna Liebmann blev født i København som del af en velstillet og kulturel, borgerlig familie. Liebmann startede som 18-årig på første årgang af Niels W. Gades nye musikkonservatorie og fik stor ros under sin studietid. Hun giftede sig med sin studiekammerat Axel Liebmann i 1874, og de to skrev små kærlighedssange til hinanden. To af de sange, Nanna komponerede til Axel, "Der Rottenfänger" og "Der Goldschmiedgesell", blev udgivet som del af hendes allerførste udgivelse *Syv Sange til tydske* *Texter* i 1885. Parret fik en søn sammen, men Axel døde kun halvandet år efter deres bryllup i 1876. Herefter forsørgede Nanna Liebmann sig selv og sin søn ved at arbejde som sanglærer på Nathalie Zahles Skole og som musikkritiker. Hun lagde mere eller mindre komponistrollen på hylden i 25 år, indtil sønnen Poul var blevet gammel nok til at klare sig selv.

Nanna Liebmann udgav i perioden 1903-1904 sanghæfterne *Minnelieder* og *Fem Sange*, og i 1911 udgav hun klaverværket *Thème passioné et variations*. Især Liebmanns klaverudgivelser fik stor ros. I 1913 meldte hun sig ind i den nystiftede Dansk Komponistforening. Efter en sygdomsperiode i 1914 stoppede Nanna Liebmann så vidt vides med at komponere, og hun levede de sidste år frem til sin død af at undervise og at have logerende. Hun var i sin samtid mest kendt som pianist og klaver- og sanglærer.

Tekla Griebel Wandall (1866-1940)

Tekla Griebel Wandall kom som 15-årig på Tegneskolen for Kvinder, hvor hun i løbet af de næste fem år uddannede sig som figurtegner. Samtidig fik hun sangundervisning, og 20 år gammel skrev hun sin første opera, *Don Juan de Marana*. Hun forberedte sig på egen hånd til konservatoriets optagelsesprøve og blev optaget på friplads i 1888, og frem til 1891 studerede hun sang, klaver, komposition og teori ved Det Kongelige Danske Musikkonservatorium. Hun blev gift med teolog og forfatter Hans Frederik Wandall, og i de følgende år var det i høj grad Tekla, som måtte forsørge familien gennem sin undervisning. Det lykkedes hende alligevel at skrive mere end 100 kompositioner, fra sange og små klaverstykker til kantater og operaer. Wandalls værker afspejler en komponist med store ambitioner og færdigheder.

Tekla Griebel Wandalls opera *Kong Hroars Skjalde* (1893-1925) er en stor treakters opera, et hovedværk i Wandalls oeuvre og derfor også et hovedværk i historien om danske kvindelige komponister. Men trods stærke anbefalinger, blev operaen aldrig antaget af Det Kongelige Teater. Wandall begyndte at komponere *Kong Hroars Skjalde* straks efter færdiggørelsen af konservatorieuddannelsen, og var allerede påbegyndt kompositionen, da hendes første opera *Skøn Karen* – en bestillingsopgave – fik sin verdenspremiere i 1895 i Stadttheater Breslau. *Kong Hroars Skjalde* blev Wandalls livsprojekt, som først kom til at ligge færdigt 33 år senere. Hun skrev selv librettoen over Adam Oehlenschlägers *Hroars Saga* fra 1817. Den evige kamp for det daglige brød samt mangeårige afbrydelser gjorde, at *Kong Hroars Skjalde* først blev sendt til Det Kongelige Teater i 1925 i tre tykke bind renskrevne orkesterpartiturer og et klaverudtog. Operaen blev vurderet positivt af teatret og bevaret i arkivet med henblik på eventuel senere opførelse, men det kom aldrig ud af arkivet.